

XII JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT PARÍS, AGOST DE 1997

“Mestre, on t'estàs? Veniu i ho veureu” (cf. Jn 1,38-39)

Benvolguts joves,

1. M'adreço a vosaltres amb alegria, continuant el llarg diàleg que estem realitzant, amb motiu de les Jornades Mundials de la Joventut. En comunió amb tot el poble de Déu que camina cap al Gran Jubileu de l'any 2000, us vull invitar enguany a fixar l'esguard en Jesús, Mestre i Senyor de la nostra vida, mitjançant les paraules que trobem a l'Evangeli de Joan: “Mestre, on t'estàs? Veniu i ho veureu” (cf. 1,38-39).

Als propers mesos, a totes les esglésies locals us trobareu amb els vostres pastors per reflexionar sobre aquestes paraules evangèliques. Després, a l'agost de 1997, viurem junts la celebració de la XII Jornada Mundial de la Joventut a escala internacional a París, al cor del continent europeu. En aquella metròpoli, que ha estat des de segles punt de trobada de pobles, d'art i de cultura, els joves de França s'estan preparant amb gran entusiasme per acollir els seus coetanis provinents de tots els racons del planeta. Seguint la Creu de l'Any Sant, el poble de les joves generacions que creuen en Crist serà, una vegada més, icona viva de l'Església pelegrina pels camins del món. En les trobades d'oració i reflexió, en el diàleg que uneix, superant les diferències de llengua i de raça, en l'intercanvi d'ideals, problemes i esperances, experimentarà vitalment la promesa de Jesús: “On estigueu dos o tres reunits en el meu nom, allíestic jo enmig d'ells” (Mt 18,20).

2. Joves de tot el món, en el camí de la vida quotidiana podeu trobar el Senyor! Us recordeu dels deixebles que, acudint a la riba del Jordà per escoltar les paraules de l'últim dels grans profetes, Joan el Baptista, van veure com indicava que Jesús de Natzaret era el Messies, l'Anyell de Déu? Ells, plens de curiositat, van decidir seguir-lo a distància, quasi tímids i sense saber què fer, fins que Ell mateix, girant-se, va preguntar: “Què busqueu?”, suscitant aquell diàleg que va marcar l'inici de l'aventura de Joan, d'Andreu, de Simó “Pere” i dels altres apòstols (cf. Jn 1,29-51).

Precisament en aquell encontre sorprenent, descrit amb poques paraules essencials, trobem l'origen de cada recorregut de fe. És Jesús qui pren la iniciativa. Quan Ell està al mig, la pregunta sempre s'inverteix: els interrogadors passen a ser interrogats, els “cercadors” ens descobrim “trobat”; és Ell, de fet, qui des de sempre ens ha estimat primer (cf. 1Jn 4,10). Aquesta és la dimensió fonamental de l'encontre: no s'ha de tractar amb alguna cosa, sinó amb Algú, amb “el qui Viu”. Els cristians no són seguidors d'un sistema filosòfic: són els homes i les dones que han fet, en la fe, l'experiència del trobament amb Crist (cf. 1Jn 1,1-4).

Vivim en una època de grans transformacions, en què declinen ràpidament ideologies que semblava

que podien resistir el desgast del temps, i en el planeta es van modificant els confins i les fronteres. Sovint la humanitat es troba en la incertesa, confosa i preocupada (cf. Mt 9,36), però la Paraula de Déu no passa; recorre la història i, amb el canvi dels esdeveniments, resta estable i lluminosa (cf. Mt 24,35). La fe de l'Església està fundada en Jesucrist, únic salvador del món: ahir, avui i sempre (cf. He 13,8). La Paraula remet a Crist, perquè a Ell s'adrecen les preguntes que brollen del cor humà davant del misteri de la vida i de la mort. Ell és l'únic que pot oferir respostes que no enganyen o deceben.

Recordant les vostres paraules en les inoblidables trobades que he tingut l'alegria de viure amb vosaltres en els meus viatges apostòlics per tot el món, em sembla descobrir-hi, de forma insistent i viva, la mateixa pregunta dels deixebles: “Mestre, on t'estàs?”. Apreneu a escoltar novament, en el silenci de l'oració, la resposta de Jesús: “Veniu i ho veureu.”

3. Benvolguts joves, com els primers deixebles, seguiu Jesús! No tingueu por d'atansar-vos a Ell, de creuar la llinda de casa seva, de parlar amb Ell cara a cara, com es fa amb un amic (cf. Ex 33,11). No tingueu por de la “vida nova” que Ell us ofereix: Ell mateix, amb l'ajut de la gràcia i el do de l'Esperit, us dóna la possibilitat d'acollir-la i posar-la en pràctica.

És veritat: Jesús és un amic exigent que indica metes altes, demana sortir d'un mateix per anar al seu encontre, lliurant-li tota la vida: “Qui perdi la vida per mi i per l'evangeli, la salvarà” (cf. Mc 8,35). Aquesta proposta pot semblar difícil i en alguns casos fins i tot pot fer por. Però –us pregunto– és millor resignar-se a una vida sense ideals, a un món construït a la pròpia imatge i semblança, o bé cercar amb generositat la veritat, el bé, la justícia, treballar per un món que reflecteixi la bellesa de Déu, àdhuc a costa d'haver d'afrontar les proves que això comporta?

Trenqueu les barreres de la superficialitat i de la por! reconeixent-vos homes i dones “nous”, regenerats per la gràcia baptismal, converseu amb Jesús en l'oració i en l'escolta de la Paraula; degusteu l'alegria de la reconciliació en el sagrament de la Penitència; rebeu el Cos i la Sang de Crist en l'Eucaristia; acolliu-lo i serviu-lo en els germans. Descobrireu la veritat sobre vosaltres mateixos, la unitat interior i trobareu el “Tu” que alleuja les angoixes, les preocupacions, aquell subjectivisme salvatge que no deixa en pau.

4. “Veniu i ho veureu”

Trobareu Jesús allí on els homes sofreixen i esperen: en els petits pobles disseminats pels continents, aparentment al marge de la història, com era Natzaret quan Déu va enviar l'Àngel a Maria; en les grans metròpolis on milions d'éssers humans sovint viuen com a estranys. Cada ésser humà, en realitat, és “conciutadà” de Crist.

Jesús viu al costat nostre, en els germans amb els qui compartiu l'existència quotidiana. El seu rostre és el dels més pobres, dels marginats, víctimes quasi sempre d'un model injust de desenvolupament, que posa el benefici en el primer lloc i fa de l'home un mitjà en comptes d'un fi. La casa de Jesús és allí on l'ésser humà pateix pels drets que li són negats, per les esperances traïdes, per les angoixes ignorades. Allí, entre els homes, està la casa de Crist, que us demana que eixugueu, en nom seu, totes les llàgrimes i que recordeu, als qui se senten sols, que ningú no està sol si posa la seva esperança en Ell (cf. Mt 25,31-46).

5. Jesús viu entre els qui l'invoquen sense haver-lo conegut; entre els qui, havent començat a conèixer-lo, sense la seva culpa l'han perdut; entre els qui el cerquen amb cor sincer, tot i pertànyer en situacions culturals i religioses diferents (cf. *Lumen Gentium*, 16). Deixebles i amics de Jesús, feu-vos artífexs de diàleg i de col·laboració amb tots els qui creuen en un Déu que governa l'univers amb amor infinit; convertiu-vos en ambaixadors d'aquell Messies que heu trobat i conegut a la seva "casa", l'Església, de manera que molts altres dels vostres coetanis puguin seguir les seves petjades, il·luminats per la vostra caritat fraterna i per l'alegria de la vostra mirada que ha contemplat Crist.

Jesús viu entre els homes i les dones "que s'honoren amb el nom de cristians" (cf. *Lumen Gentium*, 15). Tots el poden trobar en les Escriptures, en l'oració i en el servei al proïsme. En la vigília del tercer mil·lenni, cada dia és més urgent reparar l'escàndol de la divisió entre els cristians, reforçant la unitat per mitjà del diàleg, de l'oració comuna i del testimoniatge. No es tracta d'ignorar les divergències i els problemes utilitzant un cert relativisme, perquè seria com cobrir la ferida sense curar-la, amb el risc d'interrompre el camí abans d'haver arribat a la fita de la plena comunió. Al contrari, es tracta d'actuar –guiats per l'Esperit Sant– amb vista a una reconciliació real, confiant en l'eficàcia de l'oració pronunciada per Jesús la vigília de la seva passió: "Pare, que siguin u com nosaltres som u" (cf. Jn 17,22). Com més us uniu a Jesús, més gran serà la vostra capacitat d'unió, i en la mesura que feu gestos concrets de reconciliació, entrareu en la intimitat del seu amor.

Jesús viu concretament en les vostres parròquies, en les comunitats en les quals viviu, en les associacions i en els moviments eclesials als quals pertanyeu, com també en altres formes contemporànies d'agregació i d'apostolat al servei de la nova evangelització. La riquesa de tanta varietat de carismes és un benefici per a tota l'Església i impulsa cada creient a posar les pròpies forces al servei de l'únic Senyor, font de salvació per a tota la humanitat.

6. Jesús és "la Paraula del Pare" (cf. Jn 1,1), donada als homes per desvelar el rostre de Déu i donar sentit i orientació als seus passos vacil·lants. Déu, que "en moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies definitius, ens ha parlat a nosaltres

en la persona del Fill, per mitjà del qual ja havia creat el món i a qui ha constituït hereu de tot" (He 1,1-2). La seva Paraula no és imposició que treu de polleguera les portes de la consciència; és veu persuasiva, do gratuït que, per arribar a ser salvífic en la vida concreta de cadascú, demana una actitud disponible i responsable, un cor pur i una ment lliure.

En els vostres grups, estimats joves, multipliqueu les ocasions d'escolta i d'estudi de la Paraula del Senyor, sobretot mitjançant la *lectio divina*: hi descobrireu els secrets del cor de Déu i en traureu profit per al discerniment de les situacions i la transformació de la realitat. Guiats per la Sagrada Escriptura, podreu reconèixer en els vostres dies la presència del Senyor, i llavors el "desert" es podrà convertir en "jardí", on la criatura podrà parlar familiarment amb el seu Creador: "Quan llegeixo la Sagrada Escriptura, Déu torna a passejar pel Paradís terrenal" (Sant Ambrós, *Epistola*, 49,3).

7. Jesús viu entre nosaltres en l'Eucaristia, en la qual es realitza de forma total la seva presència real i la seva contemporaneïtat amb la història de la humanitat.

Entre les incerteses i les distraccions de la vida quotidiana, imiteu els deixebles en camí cap a Emaús i, com ells, digueu al Ressuscitat que es revela en el gest de partir el pa: "Queda't entre nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar" (Lc 24,29). Invoqueu Jesús, perquè en els camins dels tants Emaús del nostre temps, sempre resti amb vosaltres. Que Ell sigui la vostra força, el vostre punt de referència, la vostra esperança perenne. Que mai no us falti, estimats joves, el Pa Eucarístic a les taules de la vostra existència. D'aquest pa en podreu treure força per donar testimoni de la vostra fe!

Al voltant de la taula eucarística es realitza i es manifesta l'harmoniosa unitat de l'Església, misteri de comunió missionera, en la qual tots se senten fills i germans, sense exclusions o diferències de raça, llengua, edat, classe social o cultura. Benvolguts joves, contribuïu de manera generosa i responsable a edificar contínuament l'Església com a família, lloc de diàleg i d'acolliment recíproc, espai de pau, de misericòrdia i de perdó.

8. Estimats joves, il·luminats per la Paraula i enfortits amb el pa de l'Eucaristia, esteu cridats a ser testimonis creïbles de l'Evangelí de Crist, que fa noves totes les coses.

Però, per què es reconeixerà que sou veritables deixebles de Crist? Perquè "us estimareu els uns als altres" (Jn 13,35) seguint l'exemple del seu amor: un amor gratuït, infinitament pacient, que no es nega a ningú (cf. 1Co 13,4-7). Serà la fidelitat al manament nou que certificarà la vostra coherència respecte a l'anunci que proclameu. Aquesta és la gran "novetat" que pot sorprendre el món desgraciadament encara ferit i dividit pels conflictes violents, que a vegades són evidents i clars, i altres vegades més subtils i amagats. En aquest món vosaltres esteu cridats a viure la fraternitat, no com una utopia, sinó com una possibilitat real; en aquesta societat

esteu cridats a construir, com a veritables missioners de Crist, la civilització de l'amor.

9. El 30 de setembre de 1997 celebrarem el centenari de la mort de Santa Teresa de Lisieux. Sense dubte a França la seva figura cridarà l'atenció dels joves pelegrins, per què santa Teresa és una santa jove que avui proposa de nou aquest anunci simple i suggerent, ple d'estupor i de gratitud: Déu es Amor; cada persona és cridada per Déu, que espera que cadascú de nosaltres l'aculli i l'estimi. Un missatge que vosaltres, els joves d'avui, esteu cridats a acollir i a dir amb veu forta als vostres coetanis: "L'home és estimat per Déu! Aquest és l'anunci més simple i sorprenent del qual l'Església és deutora respecte de l'home" (*Christifideles Laici*, 34).

De la joventut de Teresa del Nen Jesús en brolla l'entusiasme pel Senyor, la gran sensibilitat amb què va viure l'amor, l'audàcia gens il·lusòria dels seus grans projectes. Amb l'atracció de la seva santedat, confirma que Déu també concedeix als joves, amb abundància, els tresors de la seva saviesa.

Recorreu amb ella el camí humil i senzill de la maduresa cristiana, a l'escola de l'Evangelí. Resteu amb ella al "cor" de l'Església, vivint radicalment l'opció per Crist.

10. Benvolguts joves, a la casa on viu Jesús, trobeu-hi la presència dolça de la Mare. En el si de Maria el Verb es va fer carn. Acceptant la missió que li va ser assignada en el pla de salvació, la Verge s'ha convertit en model de tots els deixebles de Crist.

A Ella encomano la preparació i la celebració de la XII Jornada Mundial de la Joventut, com també les esperances i els anhels dels joves que, arreu del món, repeteixen amb Ella: "Heus aquí la serventa del Senyor, que es faci en mi segons la vostra paraula" (cf. Lc 1,38) i van a l'encontre de Jesús per habitar a casa seva, preparats per anunciar després als seus coetanis, com van fer els apòstols: "Hem trobat el Messies" (Jn 1,41).

Amb aquests sentiments us saludo cordialment a cada un de vosaltres i, tot acompanyant-vos en l'oració, us beneixo.

Castel Gandolfo, 15 d'agost de 1996, festa de l'Assumpció de la Verge Maria al cel

PUNTS DE REFLEXIÓ

- Et trobes el Senyor en el camí de la teva vida quotidiana?
- Reflexiona sobre aquesta frase: "Els cristians no són seguidors d'un sistema filosòfic: són els homes i les dones que han fet, en la fe, l'experiència del trobament amb Crist"
- És millor resignar-se a una vida sense ideals, a un món construït a la pròpia imatge i semblança, o bé cercar amb generositat la veritat, el bé, la justícia, treballar per un món que reflecteixi la bellesa de Déu, encara que haguem d'afrontar les proves que això comporta?
- Llegeixes assíduament la Paraula del Senyor? Dediques prou temps a meditar-la per descobrir-hi els secrets del cor de Déu i treure'n profit?
- Valores prou el sagrament de l'Eucaristia? En treus força per a la teva vida de cada dia?